

သော့စုလက်စွဲ

ပီ-မိုးနင်း

အိမ်ထောင်ခြင်းသည်

အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သော လူ၏အလုပ်တစ်ခု ဖြစ်သဖြင့်

“အိမ်ထောင်ဘက် ဘုရားတည်၊ ဆေးမင်ရည် စုတ်ထိုး”

ဟူသော စကားရှိခဲ့လေသည်။

သို့အရေးကြီးလေရာ သတိပြုရန်အချက်သည်

အခြားများစွာသော ဆင်ခြင်ရန်အချက်တို့အပြင်

အဟုတ်တကယ်ချစ်သည် မချစ်သည်ကို

သိအောင် သတိထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လူတို့သည် အချစ်ကို ရမ္မက်ကိလေသာနှင့်

အခါခါမှားတတ်ကြလေသည်။ လုံးကြီးပေါက်လှ၊ ထွားထွားညက်ညက်၊

အသားလတ်လတ် ဆူဖြိုးခြင်းကို ထင်ကာ မြင်ကာ

ဝက်သနီချက်ကို တပ်မက်သည့် ကြိုက်ခြင်းမျိုးကို

တကယ်အချစ်ဟု မဆိုရချေ။

တကယ်အချစ်မှာမူကား

ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ မြင်လျှင် မြင်ခြင်း မနေနိုင်၊

မထိုင်နိုင်အောင် ချစ်ပြီး၊ တွေ့ကြုံလျှင်လည်း

ဘာကိုညာကိုမှ ကြံစည်ရန် သတိမရ။

စကားပြောရုံနှင့် သဘောကျပြီး

တစ်ယောက်ပြောသည်ကို တစ်ယောက်

နားထောင်လိုမဝ။

တစ်ညလုံးပြောနေလိုလည်း အားမရ၊

တစ်နေ့လုံး ကစားနေရလိုလည်း မဝ၊

တွေ့မိလျှင် မခွဲချင်၊ ခွဲ၍သွားရလျှင်လည်း

မျက်လုံးများ ကျွတ်၍ကျလောက်အောင်

မျှော်၍ကြည့်ရသော အချစ်မျိုးကိုသာ

စစ်စစ်မည်သောအချစ်ဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။

PMN0028

1,000.00 KS

မိသားစုလက်စွဲ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၀၇၁၀၁၁၁ နှင့်

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၁၉၆၀၂၁၁ တို့ဖြင့်

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း m.s.o ပြုလုပ်ပြီး ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချို
စာအုပ်တိုက်၊ ၈၅၊ ၁၆၄ လမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်နှင့် ပုံနှိပ်သူ -
ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကင်း၊ ရန်ကုန်တို့က ပထမ
အကြိမ် စောင်ရေ- ၅၀၀ ရိုက်နှိပ်ကာ ၂၀၁၁ ၊ မေလတွင် တန်ဖိုး
၁၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဖြန့်ချိသည်။

စာအုပ်ချုပ် - ဆရာ

၈၀၈ • ၈၄

ဝီ-မိုးနင်း
မိသားစုလက်စွဲ / ဝီ-မိုးနင်း ။ - ရန်ကုန်၊
စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ၂၀၁၁။
စာမျက်နှာ ၆၄ မျက်နှာ၊ ၁၃.၂ စင်တီ* ၂၀.၅ စင်တီ
(၁) မိသားစုလက်စွဲ

ပီ-မိုးနင်း ပိသားစုလက်စွဲ

၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မေလ
ပထမအကြိမ်

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး
ဒို့အရေး
ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- * ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊
- * အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊
- * ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- * ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး၊

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- * ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- * ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- * နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး၊

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

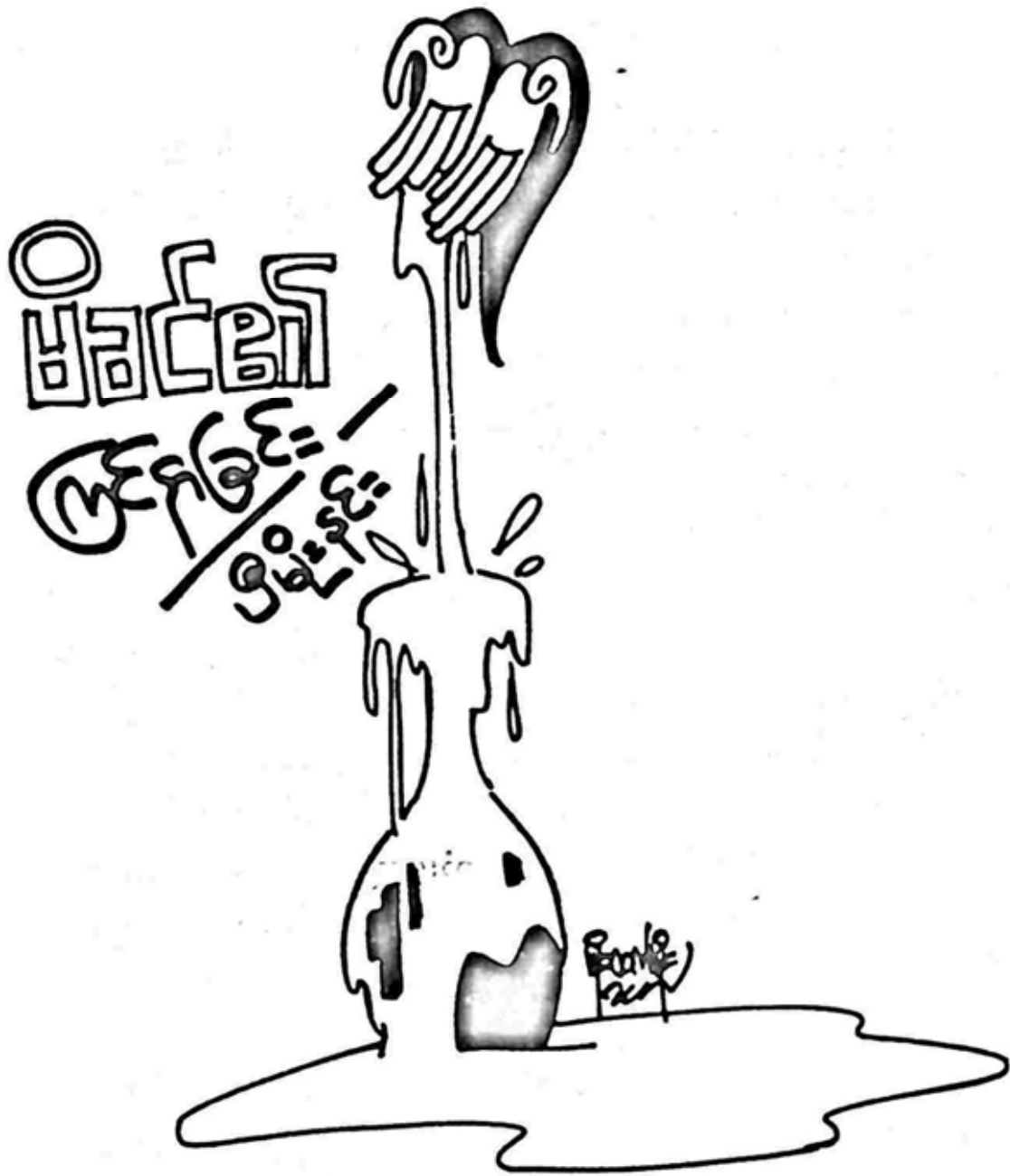
- * တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး၊
- * အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး၊
- * မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး၊
- * တစ်မျိုးသားလုံးကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး၊

မာတိကာ

၁။	မိခင်၏ ကြင်နာခြင်း	၂
၂။	သူ့အိမ်ရာကို ဖျက်ဆီးခြင်း	၅
၃။	အမြောက်ကြိုက်သူ အရူးဖြစ်	၈
၄။	သမီးရည်းစား ဘဝ	၁၂
၅။	အချစ် ပြောင်းလဲသလား	၁၅
၆။	စစ်စစ်မည်သော အချစ်	၁၉
၇။	ကြက်မ တွန်လို့ မိုးမလင်း	၂၃
၈။	အချစ်၏လမ်း ခရီးကြမ်း	၂၇
၉။	ကိုယ်ကောင်း ခေါင်းမရွေ့	၃၁
၁၀။	ထူးပေ ဆန်းပေသည်	၃၅
၁၁။	ဂုဏ်အသရေရှိသူ ဖြစ်နည်း	၃၈
၁၂။	ယောက္ခမနှင့် ချွေးမ	၄၁
၁၃။	မသာယာသောအိမ်	၄၅
၁၄။	မိခင်၏ ဂုဏ်သရေ	၄၉
၁၅။	ကြွေတစ်လက် ကြက်တစ်ခုန်	၅၂
၁၆။	အကြံနှင့် အတွေး	၅၈

mgyc.com

mgyc.com

မိခင်၏ ကြင်နာခြင်း

ကြင်နာသနားခြင်းစိတ်သည် ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သားအပေါ်၌ မိခင်၏ကြင်နာသနားခြင်းသည် အခါများစွာ အကျိုးယုတ်စေလေသည်။

အခါများစွာ အလိုမလိုက်သော ဖခင်က သားလိုချင်သော အရာတစ်ခုခုကို မပေးဘဲနေတတ်၏။ သား၏ စိတ်အလိုကို မလိုက်ဘဲ နေတတ်လေသည်။

ထိုကဲ့သို့သော အခါများ၌ ကြင်နာသနားတတ်သော မိခင်ပျိုမှာ သားအနား၌ ကပ်ကာ သား၏ သောကမီးကို ကူညီ၍ မွေးလျက်ထား၏။ စိတ်ပျော့အားငယ်ခြင်းကို တိုး၍ အားငယ်အောင် အားပေးကာ သနားကြင်နာခြင်းဖြင့် ကလေးကို ဆိုးသည်ထက်ဆိုးအောင် ဖျက်ဆီးတတ်လေသည်။

အလုပ်အကိုင် လုပ်ကိုင်နိုင်သောအရွယ်သို့ သားယောက်ျားကလေးများ ရောက်၍လာသည့်အခါ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အခက်အခဲတစ်ခုခုဖြစ်စေ၊ အချင်းဖြစ်ပွားခြင်းဖြစ်စေ၊ ကြံကြိုက်သည့်အခါ၌ ငါ့သားကို သူတို့ မတရားလုပ်ကြသည်။ ငါ့သား အတော်သားနဲ့ နှိမ်ချင်ကြသည် စသည်ဖြင့် သားဘက်က လုံးလုံးနေပြီး မိမိတို့၏သား အသုံးမကျသမျှတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိတို့၏ သား၌ရှိသော အပြစ်များကိုလည်းကောင်း ပြုပြင်စေဖို့ရန် နည်းလမ်းမပြဘဲ ကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခုလုံးကို မျက်နှာလိုက်သည်။ မတရားပြုကျင့်သည်ဟု စွပ်စွဲတတ်ကြလေသည်။

ထိုအခါသားဖြစ်သူမှာ မိမိ၏ညံ့ဖျင်းမှု၊ အစွမ်းမရှိခြင်း၊ မပေါက်ရောက်ခြင်း၊ မလိမ္မာခြင်း၊ မနှိမ်ချခြင်း၊ အာဏာဖိဆန်ခြင်း၊ လူနှင့် သူနှင့် သင့်အောင် မပေါင်းတတ်ခြင်း၊ အပြစ်တို့ကို မမြင်ဘဲ မိမိ၏အပြစ် မကောင်းဟူသမျှကို

အကောင်းချည်းမှတ်ထင်ကာ ကိုယ်ကျင့်ဝါရားကို ပြုပြင်ရန် သတိမရဘဲ ဆက်ကာ ဆက်ကာ မိုက်တတ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်သည်မှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်၊ သား၏ အပြစ်တို့ကို မိခင်က ကူညီဖုံးအုပ်သောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

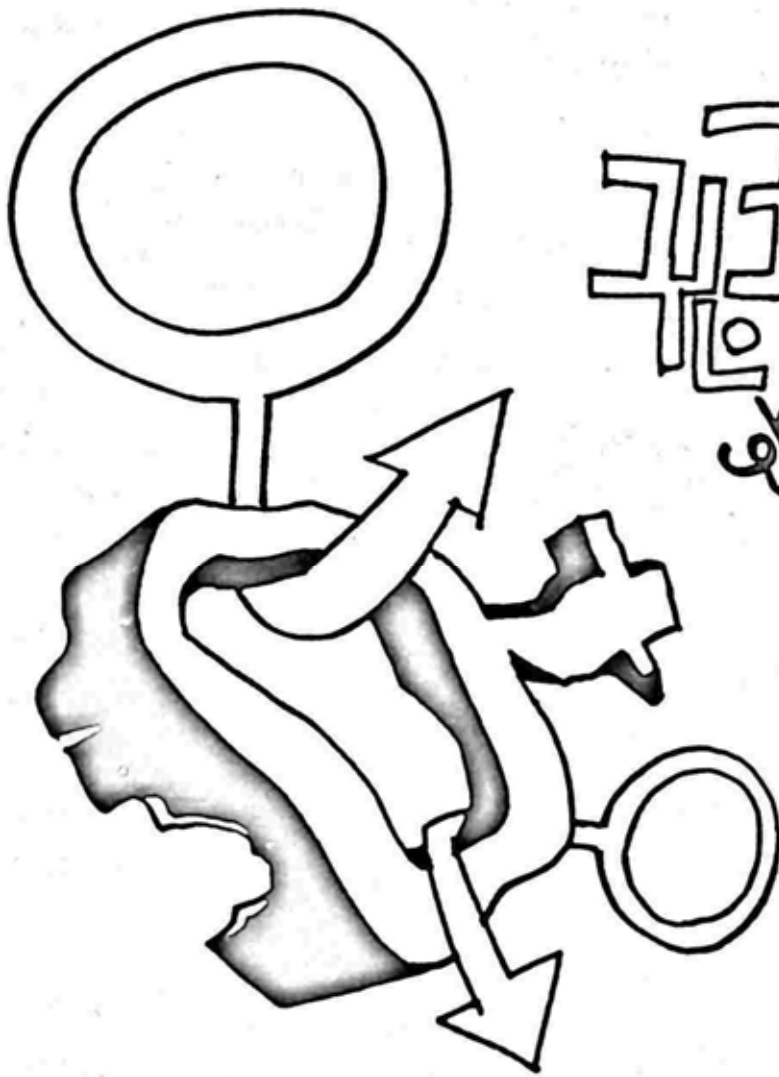
မိခင်တို့သည် သားသမီးအပေါ်၌ သနားကြင်နာခြင်း အမှတ်ကို လျော့ပြီး ဒုက္ခတွေ့သည့်အခါ သနားသည့်စကားတို့ကို မသုံးဘဲ ယောက်ျားပဲ၊ ငါ့သား ဒီတစ်ခါ ဒုက္ခတွေ့ရမည်မဟုတ်၊ လူ့ပြည်မှာ မသေသမျှ ဒုက္ခတွေ့တွေ့ဖို့ အများကြီးရှိသေးသည်။ ဘာပြုလို့ အားငယ်ရမလဲ၊ ငါ့သားသာ စိတ်ညစ်စရာကို တွေ့ရတာမဟုတ်ဘူး။ လူမှန်ရင် တွေ့ရတာချည်းပဲ။ ငါ့သားက တစ်ခုခုမှားလို့ အထက်လူကြီးများက မင်းကို ဆိုဆဲတာထင်ပါရဲ့၊ နောင် ဒီလို အဆိုမခံရအောင် အစစအရာရာမှာ သတိထားမှပေါ့ ... စသည်ဖြင့် အားပေးတတ်ချေက ထိုကဲ့သို့ အားပေးခံရသောသူငယ်မှာ ကြီးပွားရာလမ်းသို့ အပို့ခံရသည်နှင့် တူလေသည်။ သို့မဟုတ်မူ၍ အစစအရာရာ၌ မိခင်က သနားပြီး ၎င်း၏ အားငယ်သောစိတ်ကို သနားခြင်းဖြင့် တိုး၍ အားငယ်စေလျက် သတ္တိကို ယုတ် အောင် ပြုချေက ချစ်သောသားကို အရှည်သဖြင့် နစ်မွန်းအောင် ပြုရာသို့ ရောက်လေသည်။

လောက၌ ကြီးမြင့်သောနေရာသို့ ရောက်၍နေသူတို့သည် အများအားဖြင့် ငယ်စဉ်အခါ၌ မိခင်၏ သနားကြင်နာခြင်းကို ခံကြရသူများမဟုတ်ကြချေ။ ဂျော့ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ၁၃ နှစ်သားအရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ဗရစ်ထေန်နီယာခေါ် သင်္ဘောပေါ်၌ အခြားဆင်းရဲသား သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ လူကြီးများအမိန့်ကို နာခံ၍ သင်္ဘောသားအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သင်ကြားခဲ့လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိခင်၏ ကြင်နာသနားခြင်းသည် အရသာအရှိဆုံးသော အရာတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း သားသမီးတို့၏စိတ်၌ သွန်းလောင်း ဖျက်ဆီးအပ်သော ကြောက်မက်ဖွယ် အကောင်းဆုံးသော အဆိပ်ဓာတ်တစ်မျိုးနှင့်လည်း များစွာ တူလေသည် ဖြစ်ကြောင်း။

ဗန္ဓုလ၊ မတ်လ၊ ၁၉၂၇ ခုနှစ်။

ကျွန်ုပ်တို့
အားလုံး
အတွက်
အသုံးပြု
အားပေး
အားပေး

သူ့အိမ်ရာကို ဖျက်ဆီးခြင်း

ယခုခေတ်ကာလသည် လွတ်လပ်သောမိန်းမတွေ လွန်စွာများသော ခေတ် ဖြစ်ပါလျက် အချို့သော ယောက်ျားများသည် ကာမပိုင် မိန်းမများကိုမှ ကြံစည်တတ်ကြသည်မှာ အခြားကြောင့်မဟုတ်။ လွတ်လပ်သောမိန်းမတို့ကို စမိလျှင် မိမိအပေါ်၌ တာဝန်ကျတတ်ခြင်း၊ မိန်းမမှာလည်း လင်သားမရှိဘဲ လျက် အထည်ကိုယ်ပေါ်၍ လာချေက အဘယ်မျှလောက် လေးမည်ကို စဉ်းစား ကာ လွယ်ကူစွာ မလိုက်မပါဘဲ ငြင်းဆန်တတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကာမပိုင်ရှိသူ မိန်းမမှာမူကား အဘယ်လိုပင်ဖြစ်စေကာမူ မိမိမှာလည်း ကောင်း၊ မျောက်မှာလည်းကောင်း ဝန်လေးခြင်းမရှိ၊ လူမသိလျှင် ပြီးတာပဲ၊ ငရဲဆိုတာတော့ နောင်ခါ ကျချင်မှကျမှာမို့ မရေမရာ။ မသေချာသော အနာဂတ် ဘေးမျှ ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ချကာ နှစ်ဦးသဘောတူ လူမမြင် ဆိတ်ကွယ်ရာမှာ အကြိတ်အနယ် ကြံတတ်ကြလေသည်။

အချို့သော ယောက်ျားများမှာကား အဘယ်ဝန်ကိုမှ မကြောက်။ “ဥစ္စာ ကိုယူ လူကိုခိုး” ဟူသော ကြာပင်မျိုး စိုက်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

ဤကြာအလုပ်သည် လောက၌ အလွယ်ဆုံးအလုပ်ဖြစ်၍ ရုပ်ကလေး အတော်အတန် သနားကမားရှိလျှင် မိန်းမများ သနားကြင်နာအောင် ပြောတတ် သော အမူအရာ အတတ်ကို တတ်သူတို့ထံမှ မှတ်သားလေ့ကျင့်ပြီး အဝတ် အစားကို အမြဲဂရုစိုက်ကာ မျက်နှာမှာ အဆီရောင်မထွက်ရအောင် တို့ပတ် ပေါင်ဒါ တသသနေပြီး လည်ပတ်ရှာကြံဖို့သာ လိုလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤကြာခိုသောအလုပ်သည် အပျိုကို လှည့်သောအလုပ်ထက် လွယ်ကူသောအလုပ်ဖြစ်ကြောင်း သိသာ၏။

သို့သော်လည်း ကြာသမားများသည် လူလစ်သည့်အခါ တိတ်တဆိတ်

ဆီအိုး၊ ငါးပိအိုး၊ ထမင်းအိုးကို ဝင်၍ နှိုက်သော ခွေးဝင်စားနှင့်တူလေရာ နောင်သံသရာ၌ ခံရမည့်အရေးကို ထားလိုက်ဦးတော့၊ ဤလောက၌ပင် လွန်စွာ ရှက်ဖို့ကောင်း၏။

ထိုလူမျိုးသည် သူရဲဘော လွန်စွာနည်းပြီး လွန်စွာ ရက်စက်သောသူ များဖြစ်လေရာ သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို ပိုင်သည့်အခါ သူ့လင်တော့ သိရင် တကယ်နာမှာပဲ၊ အဲဒါမှ ကောင်းတာ၊ ကြောရတဲ့ပဒုံမာဟု နှစ်နှစ်ကာကာ ပိုင် နိုင်စွာ ကြောတတ်ကြလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ သူ့မယားကို ဖျက်ဆီးသူဟိုသည် အများအားဖြင့် လင်ကြီး ဖြစ်သူကို မုန်းထားတတ်ကြလေသည်။ အကြောင်းမူကား လောက၌ ကျူးလွန် သူက ကျူးလွန်ခြင်းကို ခံရသူအပေါ်၌ မုန်းထားခြင်းသည် ဓမ္မတာသဘော တစ်ခု ဖြစ်၏။

အင်မတန်ချစ်ခင်သော သူငယ်ချင်းညီအစ်ကို၊ တူဝရီး စသည်တို့ပင် သော်မှ စိတ်မချရ။ ဤအရာမျိုး၌ ဝါသနာပါသူဖြစ်ချေက အစ်ကို၏မယား၊ ညီ၏မယား၊ ချစ်လှသော သူငယ်ချင်း၏မယားကိုပင် မိန်းမက အလိုတူက ဖျက်ဖို့ရန် လွယ်ကူတတ်ကြလေသည်။

အချို့ယောက်ျားများသည် ပင်ပန်းစွာ မကြံစည်ကြသော်လည်း မိန်းမ က လာ၍ စသည့်အခါ၊ မိမိ၏ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း မဖျက်လောက်ဟု ယုံကြည် သည့်အခါ၌ မငြင်းမဆန် လိုက်ပါတတ်ကြလေသည်။

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အထူးသတိပေးလိုသည်မှာ မိန်းမများ အတွက်ဖြစ်၍ မိန်းမများသည် ထိုကဲ့သို့ ပြုကျင့်သည့်အခါ မိမိ၏အပြစ်ကို မိမိနှင့် အပြစ်ပြုဖော်ဘက်မှ တစ်ပါး အခြားမည်သူမျှ သိမည်မဟုတ်ဟု တွေး ထင်တတ်ကြလေသည်။

သို့တွေးထင်ခြင်းသည် လွန်စွာ မှားလေသည်။ အကြောင်းမူကား ဤလို အမှုမျိုးမှန်က လင်ကြီးပင် သိနေသော်လည်း ရပ်ရွာသူ၊ ရပ်ရွာသားတို့သည် အသိမနေတတ်ကြချေ။ အကြောင်းမူကား လူတို့၏မျက်စိသည် ဆီလိုအပေါက် ရှာတတ်ကြလေသည်။

ဥရောပတိုင်းသားများမှာ မယားတစ်ယောက်မှတစ်ပါး အခြား အတိ အလင်း၊ အငယ်အနှောင်းယူဖို့ အခွင့်မရှိသဖြင့် ထိုလူမျိုးများမှာ အခြားသူ၏ သားမယားကို တစ်ရံတစ်ခါ တပ်မက်မိကြပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူ မျိုးများမူကား ထိုကဲ့သို့မဟုတ်။ “ယောက်ျားကောင်း မောင်းမတစ်ထောင်” ဆို

သော စကားရှိလေသည်။ သို့ပါလျက် သခုကဲ့သို့သော အုတ်ရှစ်တစ်တင်း၊ နှမ်းတစ်တင်းခေတ်ကြီးမှာ သူတစ်ပါးကွမ်းဖတ်၊ သူတစ်ပါး စားဖတ်၊ ဝါးဖတ်၊ သွားလှေးကပ်ကိုမှ ရှာကြံလိုက်စားကာ အရသာခံချင်သောသူတို့သည် နောင် သံသရာသို့မရောက်မီ ဤဘဝမှာပင် ဘေးဒဏ်ခံရတတ်ကြလေသည်။ အများ အားဖြင့် မျက်စိဒိဋ္ဌ တွေရှိရသည်များကိုထောက်လျှင် အရိပ်ပမာ လိုက်ပါလေ့ ရှိသော မကောင်းမှု၏ အပြစ်ဒဏ်သည် နောင်ဘဝအထိ ဆိုင်းငံ့လေ့မရှိ၊ ယခု ဘဝမှာပင် အမိအရ ခဲတတ်လေ၏။

“ဥစ္စာယူ၊ လူခိုး” ဟူသော ကိန်းမျိုးကို ဆင်ကာ “ကြာ ... ကြာဦးစကြာ” လုပ်သူတို့မှာမူကား သာ၍ပင် ဘေးဖြစ်လွယ်လေသည်။ အကြောင်းမူကား ၎င်း တို့မှာ ပါးရေကလေးတင်းခိုက်၊ ခါးကလေး တင်းခိုက်မှာသာ ပြောင်ပြောင် လက်လက် နေရတတ်ကြသဖြင့် စီးပွားဥစ္စာကို ရိုးသားစွာ ရှာကြံခြင်းအလေ့ မရှိကြသောကြောင့် ရုပ်ရည်ကျလျှင် လာဘ်လာဘ တိတ်ပြီးလျှင် အိုနာကျိုး ကန်းသည့်အခါ ဟိုအရသာကို မဆိုထားဘိ စားချင်သော အစာကလေးများကို မှ မစားရတတ်ဘဲ အငတ်ငတ်အမွတ်မွတ်ဖြစ်ကာ ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် သေရတတ် သည့်ပြင် ငယ်ငယ်က ကလေးခဲ့သောစိတ်သည် ကြီးလာသောအခါ ဆက်လက် ၍ ကလေးတတ်သောကြောင့် လူရေးမပေါက်၊ လူရာမရောက်ဘဲ လူကြီးကလေး ဖြစ်ကာ အောက်ကျနောက်ကျ စုတ်စုတ်နပ်နပ် နေရတတ်လေသည်။

အချို့သောလူများသည် တမင်သက်သက် တစ်ဖက်သားလင်ကြီးကို မုန်းထားပြီး နာကြည်းအောင် တမင်ကြံလျက် သူ့မယားကို ခိုးပြီးနောက် အရှက်အကြောက်မရှိဘဲ ဘယ်သူ့မယားကို ငါဘယ်တုန်းက ဘယ်လိုသား စသည်ဖြင့် လင်ကြီးမခံချင်အောင် ပြောဆိုတတ်ကြလေသည်။

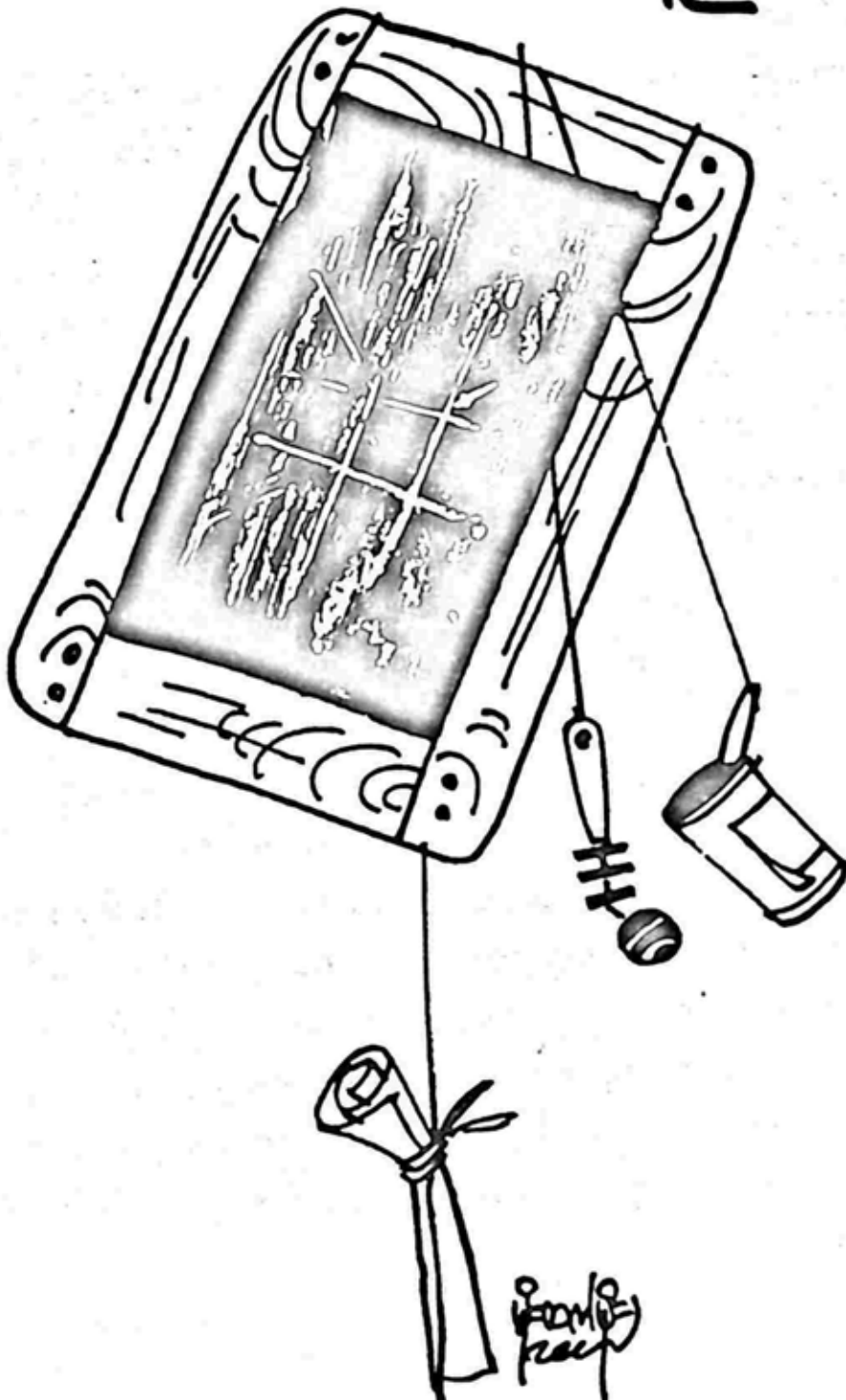
မြို့တစ်မြို့၌ ထိုကဲ့သို့သော လူငယ်တစ်ယောက်ရှိကြောင်း ကြားသိရ လေသည်။ ထိုလူသည် မိမိ၏တပည့်တစ်ယောက်အား ညတစ်ည၌ မိန်းမ တစ်ယောက်ကို အခေါ်ခိုင်းရာ တပည့်က လွတ်လပ်သော အပျိုကို ရှာခဲ့သဖြင့် စိတ်ဆိုးလျက် အပျိုကို ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ဘယ်သူ့မယားကို သွား၍ခေါ်ချေ၊ လင်ရှိတဲ့ကောင်မကိုမှ ငါအလိုရှိတာကို နင်မသိဘူးလား ဟု ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း ကြောင်း ကြားဖူးလေသည်။ ထိုလူမျိုးသည် အလွန်တစ်ရာ အသက်တိုလွယ် သော လူမျိုးဖြစ်လေ၏။

ဗန္ဓုလ၊ ၁၁ ရက်၊ မေလ၊ ၁၉၂၇ ခုနှစ်။

mgjoe.com

ဒီမိုကရေစီ
အင်အားကြီး
အရပ်ရပ်

အမြောက်ကြိုက် အရူးပြစ်

“ကိုယ်ထင် ခုတင်ရွှေနန်း၊ ရှမ်းကြိုက်က နွားချောသည်၊ ထန်းပလပ် ကို နတ်ရုပ်ထင်သည်” ဟူသော စကားများသည် အချစ်၏ ရူးခြင်း ကန်းခြင်း အကောင်းအဆိုးကို မမြင်ခြင်း၊ မည်းခြင်း မှောင်ခြင်းကို ဖော်ပြသော စကားများ ဖြစ်လေသည်။

သည်သူမှာ ကြိုက်စရာအကွက် တစ်ကွက်မှ မရှိဘဲလျက် သင်း ဘယ် အတွက် ကြိုက်ရပါသတုံး၊ သင်း ဘာများကိုမြင်၍ ကြိုက်သတုံး၊ သည်မိန်းမ မှာ အဘယ်ဂုဏ်ထူး ဝိသေသရှိလို့ သင်း မက်ရသတုံး စသည့်စကားများကို အများပင် ကြားဖူးကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း ချစ်ကြိုက်သော မိန်းမယောက်ျားတို့သည် မိမိတို့ချစ်သူ ၌ အဘယ်လို အပြစ်ရှိသည်ကို မသိမဟုတ်၊ သိလျက်နှင့် မျက်စိမှိတ်၍ ကြိုက် တတ်ကြလေသည်။ အခါများစွာလည်း သိလျက်နှင့် မသိဟန်ဆောင်၍ ကြိုက် ကြ၏။ အခါများစွာ ပြုပြင်၍ ရနိုင်ဖွယ်သောအပြစ် ဖြစ်ချေက ငါ့လက်ထဲ ရောက်မှ ပြုပြင်၍ယူမည်ဟု သဘောထားတတ်ကြလေသည်။

ရတနာကျောက်အရိုင်းကို ကောက်၍ရသူသည် သွေးပြီးသောကျောက် ကို ရသည့်ထက် ဝမ်းသာတတ်၏။ အကြောင်းမူကား သွေးလိုက်လျှင် အဘယ် မျှ ပိုမို၍ကောင်းမည်၊ ပြည်တန်သောကျောက်မြတ် ရတနာဖြစ်နိုင်လျှင် ဖြစ်မည် ဟု စိတ်၌မှတ်ထင် ကိုးစားတတ်ကြလေသည်။

ထိုအထူးချစ်ကြိုက်ခြင်းအလုပ်၌လည်း နောင်ခါကျမှ တစ်ပြားမတန် စေကာမူ အလားအလာကိုမျှော်ကာ ပြည်တန်ကျောက်ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု ကိုးစား၍ ယူတတ်ကြလေရာ ပြည်မတန်သောအခါ၌ အပျိုလူပျိုဘဝကို

ပြန်၍ မတည်နိုင်ဘဲ ဖတ်ဖတ်မောတတ်ကြလေသည်။

အချို့သော ဂုဏ်အသရေရှိ အမျိုးသမီးတို့သည် မော်တော်ကား ဒရိုင် ဘာနှင့် လိုက်၍ ပြေးတတ်ကြ၏။ များစွာသော ယောက်ျားတို့သည်လည်း အမျိုးကောင်း အဆွေကောင်း ဂုဏ်အသရေရှိ အလိမ္မာ စိန်ရတနာအိမ်မှာ အမေ ကျွန်လုပ်မည့် မိန်းမချော မိန်းမလှကို လွတ်အောင် ရှောင်ရှားပြီး ချောင်ကြို ချောင်ကြား ရွက်ကြမ်းရေကျိုလောက်မှ မသားနားသူ မိန်းမများကို ယူတတ် ကြလေသည်။

ဤလိုအကြောင်းတွေကို ဆင်ခြင်လိုက်သောအခါ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ တို့ ချစ်ကြိုက်ခြင်းသည် ဦးခေါင်း၏ အလုပ်မဟုတ်၊ စဉ်းစားဉာဏ် အသိ အလိမ္မာ၏ အလုပ်မဟုတ်။ မိမိကြိုက်သော အစာကို တပ်မက်တတ်သော ဝမ်း ဗိုက်၏ အလုပ်မျိုးနှင့်တူသဖြင့် “သွားအရသာ ခါးတဏှာ၊ ဩဇာသီးနှင့် လဲရိုး လား” ဟူသော ဦးပုည၏ စကားမျိုးအတိုင်းဖြစ်သော ကိစ္စမျိုးဖြစ်ကြောင်း သိသာလေသည်။

အခါများစွာ မိန်းမများသည် အကျင့်မကောင်းသော ယောက်ျားတို့ကို ကြိုက်တတ်ကြလေသည်။ ဗစ်ကတားဟူးရိုးခေါ် စာရေးဆရာကြီးရေးသော ဇာတ်တစ်ခု၌ အလွန်လှသော ချောသော မင်းသမီးတစ်ယောက်သည် သူ့ရဲ့ပမာ မင်းကုသထက် အရုပ်ဆိုးသောလူတစ်ယောက်ကို မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ကြိုက် ကြောင်း ပါရှိလေသည်။

ဤအရာ၌ မိန်းမများသည် မိခင်နှင့် လွန်စွာတူလေသည်။ အကြောင်း မူကား မိခင်များသည် မိုက်သောသားသမီးကို ပိုမို၍ ချစ်တတ်လေသည်။ သို့ သော်လည်း မိန်းမနှင့် ယောက်ျား ကြိုက်ခြင်းသည် သားသမီးကို မိဘချစ်သော နည်းမျိုးနှင့် များစွာ ခြားနားလေသည်။

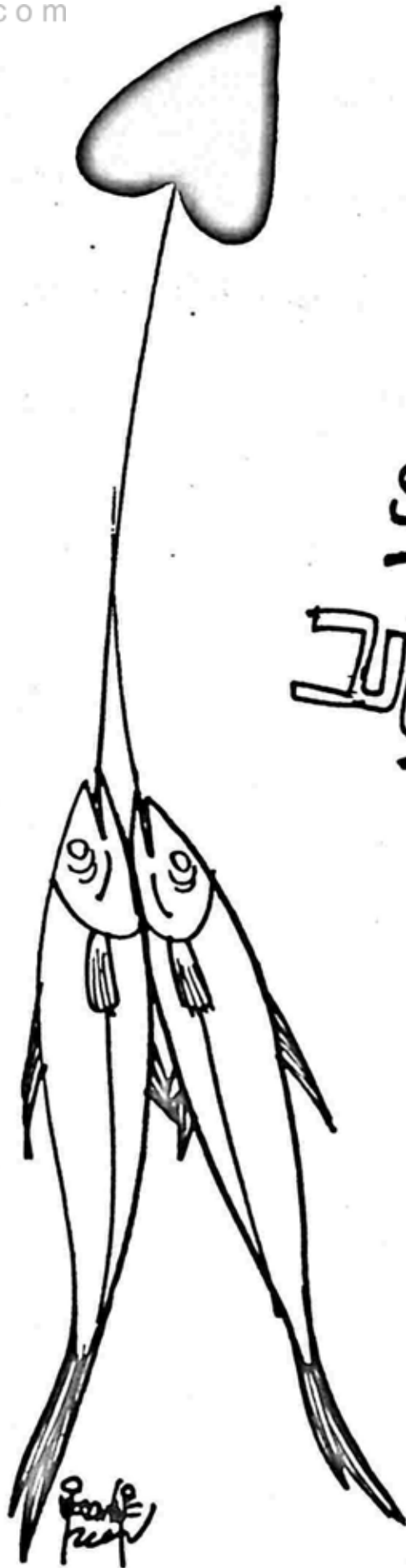
သားသမီးကို ချစ်အားကြီးသော မိဘသည်ကား မိမိ၏ သားသမီး၌ အဖြစ်ဟူ၍ တစ်စုံတစ်ရာကိုမျှ မမြင်ရသော်လည်း အလိမ္မာမှာ အတုမရှိ၊ အသိ မှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းသည်ဟု မှတ်ထင်၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ဧည့်သည်များရှေ့၌ သားကလေးကိုခေါ်၍ပြကာ တောင်အရွတ်ခိုင်း၊ မြောက်အရွတ်ခိုင်း၊ ဘုရားရှိခိုးခိုင်း၊ တေးအဆိုခိုင်းခြင်း ဖြင့် ဧည့်သည်သူစိမ်းများ စိတ်ညစ်အောင် လုပ်တတ်သော မိဘများသည် မိ မိတို့၏ ကလေး၌ အပြစ်ဆိုစရာ တစ်ချက် တစ်ကွက် မရှိ၊ နိုင်ငံ၌ ထူးခြားလှ စွာသော သားကလေးတစ်ယောက်ပေတကားဟု တွေးထင်တက်ကြွ၍ နေသော

မိဘများဖြစ်ကြလေရာ ပေးနိုင်ကမ်းနိုင်၊ ကျွေးနိုင်မွေးနိုင်သော အခြေအနေ ရှိ၍ မြှောက်ပင့်သူ များသည့်အခါ အရူးပမာဖြစ်တတ်လေသည်။ ထိုထက် တစ်ဖန် ဗေဒင်ဆရာက မြှောက်ပင့်၍ ဟောသောအခါ၌ သွက်သွက်ချာအောင် ရူးတတ်ကြလေသည်။

ဗန္ဓုလ၊ ၁၈ ရက်၊ မေလ၊ ၁၉၂၇ ခုနှစ်။

မင်းသား
မင်းမိ
မင်းမိ

မင်းသား
မင်းမိ

သမီးရည်စားဘဝ

ယခုခေတ်ကာလသည် ‘ မြင်-ချစ်-ကြိုက်-လိုက် ’ ဟူသော ခေတ်သမယကြီး ဖြစ်သဖြင့် ယခုမြင်၊ ယခုချစ်၊ ယခု ကြိုက်၊ ယခုလိုက် ဟူသော စကားအရ “အိမ်ထောင်မှု ဘုရားတည်၊ ဆေးမင်ရည် စုတ်ထိုး” ဟူသော အဆုံးအမစကားကို ပဓာနမထားသောခေတ်ကြီး ဖြစ်နေလေသည်။

သို့သော်လည်း ယခုခေတ်မှာ ဘုရားတည်သူလည်းနည်း၊ ဆေးမင်ကြောင် ထိုးသူလည်း မရှိသဖြင့် ထိုစကားကို မလေးမစား ကျင့်ကြလေသလား မသိရချေ။

ရှေးအခါများ၌ သုံးနှွေ သုံးမိုး ပိုးကာ ပန်းကာ စကားထာဝက်လျက် လ-ရက်ကို ဆွဲ၊ တရစ်ဝဲဝဲနေခဲ့ကြရလေသည်။

ဤနှေးသောနည်းနှင့်၊ မြန်သောနည်း နှစ်နည်းအနက် အဘယ်နည်းက ပို၍ ကောင်းပါသနည်းဟူသော အကြောင်းကို စဉ်းစားရန်လိုလေရာ အများအားဖြင့် ရှေးနည်းကို ကောင်းသည်ဟု ပြောကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း။

သို့သော်လည်း အိမ်ထောင်မှု၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် သုခချမ်းသာ၊ ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ ကမ္ဘာပေါ်၌ လူဦးရေ ပွားများတိုးတက်ခြင်း ဖြစ်လေရာ မြန်မြန်ထက်ထက် အိတ်စ်ပရက် ညားသည်ဖြစ်စေ၊ အေးအေးဆေးဆေး နှေးနှေးနာနာ ကုန်စိမ်းရထားကြီး ဘူတာကို ဝင်သလို ညားသည်ဖြစ်စေ အဆိုပါရည်ရွယ်ချက် ပြီးမြောက်ပေါက်ရောက်လျှင် ကိစ္စချောလေသည်။

လောကမှာ မည်သည့်အရာမဆို တော်ရုံတန်ရုံသာ ဆေးဖြစ်၏။ လွန်လျှင် ဘေးဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကြာလွန်းလျှင်လည်း မကောင်း၊ မြန်လွန်းလျှင်လည်း မကောင်း၊ လေးလေးမှန်မှန်၊ နှေးနှေးမြန်မြန်ဟူသော Festina Lente ဆို

သည့် လက်တင်စကားပုံ၊ Hasten Slowly ခေါ်သော အင်္ဂလိပ်စကားပုံအရ မမြန်မနေ့ ကိစ္စကို အေးစေခြင်းသည် မင်္ဂလာ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍ ဂဏှာဟိ မှတ်ကြစေကုန်သတည်း။

ပပဝတီကို ကုသမင်း ကြံရသလို အတန်တန်သောဒုက္ခတို့၏ အလယ်၌ မရမက ရှောင်သူကို အောင်သူပိုင်ရအောင် ပြောင်ပြောင်ကြီး ကြိုးစားအားထုတ် ရခြင်း၌ ကြန့်ကြာခြင်းသည် ဇွဲကောင်းသလောက် ကြန့်ကြာနိုင်သည်ဖြစ်သော ကြောင့် လက်ခတ်သံ ဖြိုးပိုက်စွာ၊ အိုးရိုက်ခြင်းအလုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသွင်မလင်း၊ အဆင်းကြုတ်ကြုတ်မို့၊ ဆင်းတင်းကုတ်က မျှော်လျက်လည်း ကောင်း၊ အကြောင်းမျှော်ကာ၊ ပေါင်းဖော်ရန် မွေ့ရအောင်၊ စောင်းတော်ကို ပွေ့၍သော်လည်းကောင်း၊ ရေအိုင်တော်မှာ မဲကြုတ်ကြုတ်ကြီးဟာ၊ သူရဲလုပ် ကာ၊ ကျွဲရုပ်ကို ဆောင်လျက်လည်းကောင်း၊ နှစ်ပေါင်းများစွာ အလောင်းတော် ကျောက်အိုးကွဲဟာ နောက်ပိုးသူရဲရင်း၊ ဇွဲတင်း၍ နေနိုင်တော်မူသည့်ထုံးလို၊ အားသွန်ကြိုးခြင်း အလုပ်မျိုးမှာမူကား ကြာလေ ကောင်းလေ၊ ညောင်းလေ တောင့်လေ ဖြစ်ချေရကား သတ္တိကို ချီးမွမ်းအပ်ပေကြောင်း။

သို့မဟုတ်မူ၍ အကြောင်းမဲ့သက်သက် ကြာကြာဆိုင်းချေက အချစ်ဟာ ရိုးပြီး မညားမိက အော်ဂလီဆန်ကာ အိလည်လည်ဖြစ်ပြီးလျှင် နှစ်ပါးစုံဆက် အိမ်ပေါ်သို့တက်သောအခါ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပေါင်းသင်းရာ၌ ရေခဲ စိမ်ငါးကို စားရသလို ဖတ်တင်နဲ့ငန့် စိတ်မသန့်ရာမှ ထိတ်လန့်ပြီး စိတ်ပြန့် စရာအကြောင်းတွေ များစွာပင် ဖြစ်ပေါ်ကြုံကြိုက်တတ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ တစ်ယောက်၏အကြောင်းကို တစ်ယောက်သိလောက်ရုံ၊ တစ် ယောက်၏ စိတ်နေသဘောထားကို တစ်ယောက် ပိုင်နိုင်စွာ ဖြစ်ရုံမျှထက် ပိုမို ၍ မကြန့်ကြာစေဘဲ အကြိုက်သန်တုန်းအခါမှာ ကိစ္စချောခြင်းသည် အကောင်း ဆုံးဖြစ်လေသည်။

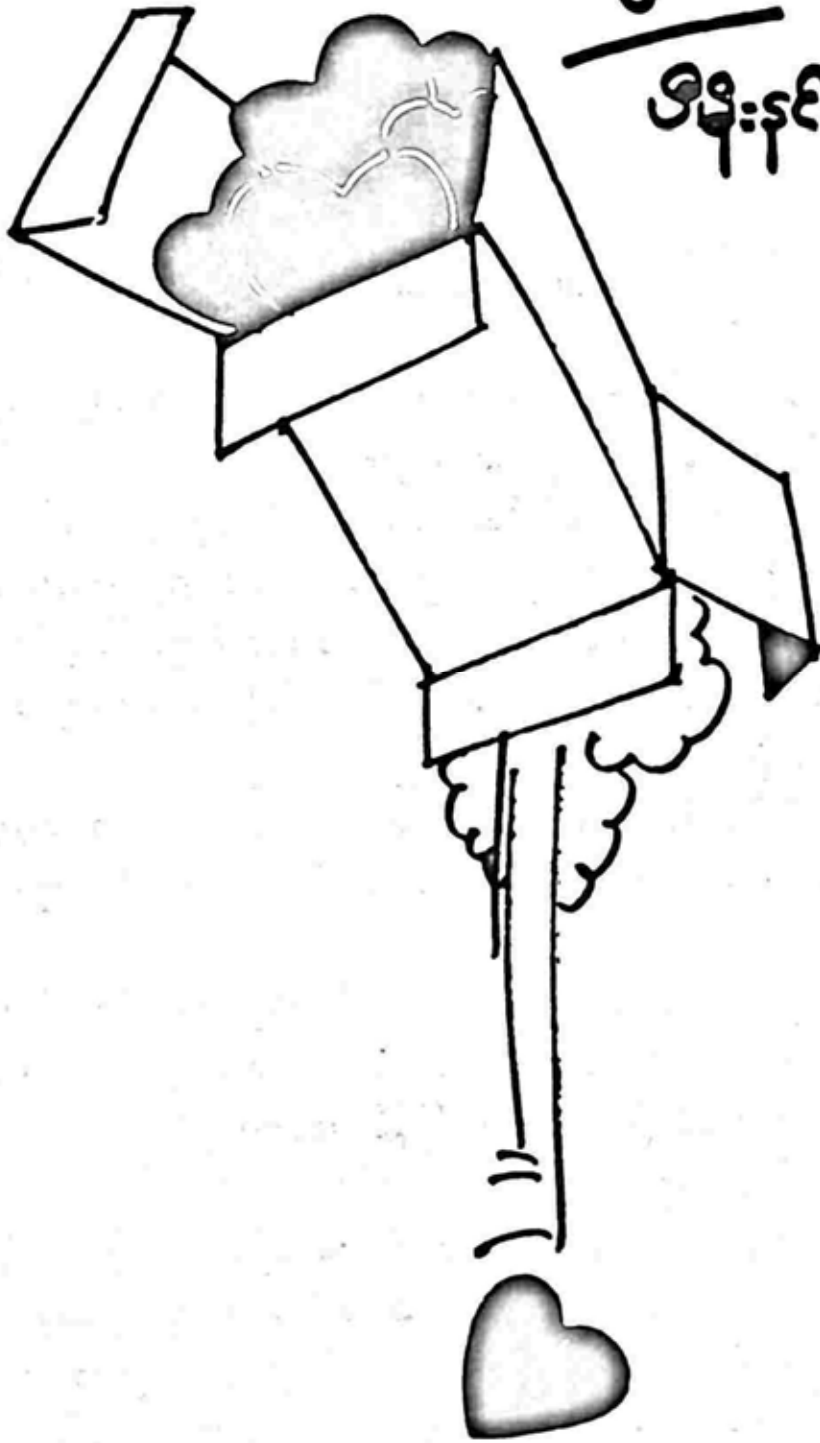
တစ်ယောက်အကြောင်းကို တစ်ယောက် ဘာမသိ ညာမသိဘဲ ကတိုက် ကရိုက် လူပြည်မှာ အခြားယောက်ျား၊ အခြားမိန်းမ မရှိလေသည့်အလား၊ အူရား ဖားရား စူကောပုဏ္ဏား ပွဲရန်နှင့်ညားသလို ဗိုက်ကားအောင် စားချေက စားပိုး နင့်၍ သေတတ်သလို အကျိုးနည်းစေတတ်သဖြင့် သတိထားရန် သင့်လှပေ ကြောင်း။

ဗန္ဓုလ၊ ၂၅ ရက်၊ မေလ၊ ၁၉၂၇ ခုနှစ်။

အချစ်
ပေးနာမး

ဒီဒီနး

အချစ်

အချစ် ပြောင်းလဲသလား

“အချစ်သည် ပြောင်းလဲသလား” ဤမေးခွန်းသည် အရေးအကြီးဆုံးသော အချစ်၏ မေးခွန်းတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် မိန်းမတစ်ယောက်သည် ချစ်စ ခင်စ စက္ခု ရူပေန သံဝါသစဉ် လုံ့လဥဿဟနှင့် ပြည့်စုံစွာ အချစ်အရာ၌ အဘယ်နေရာ မှာမျှ လစ်ဟင်းခြင်းမရှိရလေအောင် အချစ်ကို ဟင်းလင်းဖွင့်ကြမြဲ ဖြစ်လေသည်။ အချစ်ဖြင့် အတိုးအပွားရစိမ့်သောငှာ ကြိုးကြား ကြိုးကြားမဟုတ်၊ ကြိုးစား ကြိုးစားပြီး နိုးကြား နိုးကြားစွာ ချစ်ကြရလေသည်။

ဤလိုချစ်ခြင်းမျိုး၌ အချစ်စစ်လေ အချစ်နစ်လေလေ၊ အချစ်မှန်လေလေ၊ အချစ်သန်လေလေ၊ အချစ်ရိုးလေလေ အချစ်တိုးလေလေ ဖြစ်ကြရမြဲပေတည်း။

အဲ ... သို့ကလို တွေ့စဉ် ချစ်သောအချစ်မျိုးသည် တို့ကဆိတ် တို့ကနန်း အချစ်မျိုးမျှသာမဟုတ်၊ ထိထိရောက်ရောက်၊ ပေါက်ရောက်စူးရှကာ အသည်းကို ချာချာမွှေသောအချစ် ဖြစ်လေရာ မပြေနိုင် မပျောက်နိုင်၊ မပြောင်းနိုင်ဟု မှတ်ထင်တတ်ကြလေသည်။

သို့သော်လည်း အထက်ထက်က ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးသလို အတန်ကြာသောအခါ တစ်မျိုးတည်းသောအစာမှာ ညည်းသလို ယောက်ျားဖြစ်သူကစပြီး တစ်မျိုးတစ်နည်း ဖြစ်တတ်သည်ကို အခါခါ တွေ့ကြရလေရာ အချစ်သည် ပြောင်းလဲတတ်သလားဟု မေးမြန်းစုံစမ်းဖွယ်ဖြစ်၍ နေလေကြောင်း။

အာနိလူမျိုးများသည် ဟင်းကို တစ်မျိုးတည်းစား၍ ၎င်းတစ်မျိုးကို ငြီးငွေ့မှ နောက်တစ်မျိုးကို ပြောင်းလဲသည်ကို ကြားဖူးလေသည်။ အချစ်မှာလည်း ထိုကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လေသလား။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်အခါက မိန်းမကြီးတစ်ယောက် အား “လင်ငယ်နေသော မိန်းမများဟာ လင်ကြီးကို မုန်းသလား” ဟု မေး၍ ကြည့်ဖူးရာ ၎င်းမိန်းမကြီးက အခါများစွာအားဖြင့် မုန်းသောကြောင့်မဟုတ်၊ အပျော်အပါးလွန်ချင်သော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြဖူးလေသည်။

လင်ငယ်နေသောမိန်းမသည် လင်ကြီးအပေါ်၌ အချစ်ပြယ်ပျောက်ပြီး မျောက်ကို လုံးလုံးလျားလျား တွယ်တာသည်ဟု အခါခပ်သိမ်း မဆိုနိုင်ချေ။ ဝက်သားဟင်းကို ထပ်ကာ ထပ်ကာ စားရသူသည် ငံပြာရည်၊ ငါးပိချက်ကိုပင် ထူးထူးခြားခြား တောင့်တတတ်လေသည်။ ဝက်သားကို ငြီးခြင်းသည်ကား အီတုန်းအခိုက်မှာသာဖြစ်၍ အအိပြေသည့်အခါ တစ်ဖန် တောင့်တမြဲ ဖြစ်ပြန်လေသည်။ ကောင်းသည်ထင်၍ စားပြီး၊ သဘောမကျ မနှစ်လိုသော အစာကို မူကား ပြန်၍ တောင့်တမည်မဟုတ်ချေ။ ထိုအကြောင်းကို ထောက်လျှင် လင်ကြီးကို လုံးလုံးမုန်း၍ အဆိပ်ကျွေးပြီး သတ်ချင်သော အချို့သောမိန်းမများ ရှိတတ်သော်လည်း များစွာသော မိန်းမတို့မှာ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်၊ အပွားခတ်ရုံမျှ ဖြစ်လေသည်။

ယောက်ျားများမှာလည်း မယားကြီးရှိလျက်နှင့် အမြော်မယား အပျော်ထားသူတို့မှာ သားကြီး မယားကြီးကို မချစ်မုန်းထားသောကြောင့် မဟုတ်၊ မကုန်မခန်း၊ မပန်းမရီ၊ မနွမ်းမအိ၊ အမြဲလျှမ်းလျှမ်းပြည့်သော ဝါသနာအစွမ်းကြောင့် လိုက်စားတတ်ကြခြင်းဖြစ်လေရာ နဂိုအချစ်ရင်းသည်ကား မပျောက်၊ ကိုယ့်ခြံကိုကျော်ပြီး အခြားခြံကို တစ်ခါတလေ ဖောက်၍ဝင်ချင်သော နွားသိုးပမာ ခေတ္တခဏ လေလွင့်ခြင်းမျှဖြစ်လေရာ မယားကြီးက မသိချင်ဟန်ဆောင်၍ နေသမျှ မယားကြီးကို မမုန်း၊ သိ၍ ဆူပူမှသာ နားမချမ်းသာဖြစ်ပြီး ရှောင်ရှားတတ်လေသည်။

အခါများစွာမှာလည်း ဒေါသကြီးသော မယားကြီးမှာ မဖြီးနိုင်၊ မလိမ်းနိုင်ဖြစ်ကာ ချစ်ဖွယ်ရာဖြစ်သော နဂိုအမူအယာပျောက်ပြီး ဆံပင်တဖွားဖွား၊ သွားကျဲကျဲနှင့် ဒေါသတုံး ဒေါသခဲဖြစ်ကာ ဘီလူးယောင် ဆောင်တတ်သဖြင့် ထိုကဲ့သို့ မချစ်စရာ ရုပ်ပုံကို မကြာခဏ မြင်ရသော လင်ယောက်ျားသည် မမုန်းချင်ဘဲလျက် မုန်းပြီး အချစ်ပြယ်တတ်လေ၏။

အကယ်၍ မိန်းမဖြစ်သူက ဒေါသကို သိမ်းဆည်းပြီး ဖြီးကာ လိမ်းကာ ချစ်ရုပ်ကို တိုးသည်ထက်တိုးအောင် လုပ်ချေက လင်သည်ယောက်ျားမှာ မယားကြီးကို ရင်က မယားလုပ်ပြီး နောက်မယားကို ကျောက် မယားလုပ်ချင်စိတ်

ပေါ်၍ လာတတ်လေသည်။

သို့သော်လည်း မိန်းမများမှာ ကျောက်လင်၊ ရင်က လင် ဟူ၍ နှစ်မျိုး နှစ်လင် အတိုးနှင့် ကြင်ကြချေက ပလ္လင်ပေါ်၌ ထားခြင်းကို ခံရာမှ ဆင်းတဲ့ လို့ ပြေးကြလျက် မယ်ဂျာအေးလုပ်ကြမည်ဆိုလျှင် သီလရင်ဆရာကင်းဟာ ယောက်ျားကို ဂုဏ်ပြိုင်ရှာသဖြင့် သုနက္ခ နတ်ကညာနှင့် နှိုင်းတာကို ရိုင်း စွာ ခံရသလို နောက်ရန်က ဖြန်းရလျက် ပင်ပန်းမလှ၊ နှမ်းလျှူပူဆာ၊ ဒုက္ခတွေ များတတ်သည်မှာ ဓမ္မတာ၊ သဘောအရနှင့် အဟောဝတ ဆန့်ကျင်ခြင်း၏ အစွမ်းပေတည်း။

ဗန္ဓုလ၊ ၂၃ ရက်၊ မတ်လ၊ ၁၉၂၇ ခုနှစ်။

